ΕΤΟΣ Α΄ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 8)20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 18.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ετησία εν Κύπρω Σελίνια 8
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Ἱσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν κόστην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται ἐφ' ᾧ εἰδ. Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ὡς τὰ διάφορα τῆς ἡμετέρας νήσου προϊόντα ἐξακολουθοῦσι νὰ ὑποτιμῶνται διὰ λόγους γενικούς, οὓς οἱ ἐγκύπτοντες εἰς τὴν μελέτην τῆς σημερινῆς ἐμπορικῆς καταστάσεως ἰδίᾳ τῆς Ἀνατολῆς, ἀνευρίσκουσιν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, οὕτω καὶ οἱ οἶνοι δυστυχῶς ἀδιαλείπτως ὑποτιμῶνται. Αἱ τῆς σήμερον τιμαὶ τοῦ προϊόντος τούτου εἶνε ἥκιστα ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸν ἀμπελουργόν, ὅστις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν βλέπει μεγαλητέραν τὴν δυστυχίαν τὴν ἀπειλοῦσαν αὐτόν. Οὕτως ἀνέγνωμεν ἐν τοῖς ἐγχωρίοις φύλλοις, ὅτι χωρικὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον του μὲ τὸ κρασί, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς Λεμῆσσὸν πρὸς πώλησιν, διότι ἡ τιμὴ τῆς ὁποίας ἔτυχε τὸ προϊόν του ἐκεῖ, οὐδὲν ἱκανοποίησε ποσῶς τοὺς κόπους του· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἀρήσῃ ἐν τῷ χωρίῳ του θὰ μείσθῃ ἆρά γε ἐν τῷ μέλλοντι; Καὶ τὸ πάθημα τοῦτο εἶνε ἴσως τὸ ἐλάχιστον· διότι καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπάρχουσι, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουσι τὸν ἀπελπισμὸν τῶν δυστυχῶν ἀμπελουργῶν, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη νὰναφέρωμεν, διότι πρὸς πάντας εἶνε γνωστά. Λυπηρὸν ὅτι ἡ κατάστασις ἑνὸς τῶν κυριωτέρων κυπριακῶν προϊόντων δὲν φαίνεται παροδικὴ καὶ ὅτι εἰς τοὺς ὀλίγους τόπους ὡς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς νήσους τοῦ τουρκικοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐν οἷς σχεδὸν οἱ μόνοι ἀναλισκόμενοι οἶνοι ἦσαν οἱ ἡμέτεροι, εἰσάγονται ἀπό τινων ἐτῶν καὶ ἄλλων χωρῶν οἶνοι προτιμώμενοι τῶν ἡμετέρων, διότι ὑπερέχουσιν ἂν μὴ κατ' οὐσίαν ἀλλὰ κατὰ τὴν γεῦσιν ὡς ἀπηλλαγμένοι τῆς τραχείας ὀσμῆς τῆς πίσσης. Φρονοῦμεν, ὅτι εἶνε ἀνάγκη ἐπείγουσα νὰ ζητηθῇ νέος κατανάλωσεως τόπος, καὶ νὰ ἐπιδιώξωσιν οἵτε ἀμπελουργοὶ καὶ οἱ ἐμπορευόμενοι τὸ εἶδος τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν βόρειον μάλιστα Εὐρώπην, ἔνθα, νομίζομεν, δὲν εἶνε πολὺ γνωστοὶ οἱ ἡμέτεροι οἶνοι καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ μαῦρο κρασί. Μετὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης, ἥτις πρέπει νὰ γείνῃ ὡς τάχιστα διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου, ἀνάγκη ἐπίσης νὰ φροντίσωμεν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών ἡμῶν περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ οἴνου καὶ συγχρόνως νὰ στέρξωμεν ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη τὰς τῆς σήμερον τιμάς, ἕως γείνῃ γνωστὴ ἡ ἀξία τοῦ οἴνου ἡμῶν καὶ καταστῇ οὗτος χρήσιμος εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ καταναλωτοῦ. Πρὸς τοῦτο συντελεστικὸν εἶνε νὰ τείνωσιν αἱ προσπάθειαι τῶν διαφερομένων, οἵτινες, ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ τῶν οἴνων, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι συντόνως σκέπτονται καὶ προθύμως θὰ ἐνεργήσωσιν. Αἱ πανταχόθεν ραγδαίως ἀγγελλόμεναι ὑποτιμήσεις τῶν κυπριακῶν προϊόντων ἁπάντων, καὶ ἡ οὐδαμόθεν ὑποφαινομένη βελτίωσις πρέπει νὰ ἐξεγείρωσι ζωηροτέραν τὴν ἰδιωτικὴν ἀρχεβουλίαν καὶ αὐτενέργειαν, ἵνα μετὰ θάρρους προσβλέψωμεν εἰς τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἀπειλοῦσι τὰ προϊόντα τῆς νήσου ἡμῶν. Ἀποδείχθη ἤδη καὶ πιστεύομεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πλέον οἱ ἀμφιβάλλοντες, ὅτι παρὰ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως δὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμέν τι ὑπὲρ τῆς ὑλικῆς τοῦ τόπου εὐημερίας. Οἱ φόροι καταθλίβουσιν ὁσημέραι τὸν τόπον ἀφαιροῦσιν αὐτὸν πᾶσαν ζωϊκὴν δύναμιν διότι οὕτως ἐπιβάλλεται διὰ τῆς συμβάσεως τοῦ 1878, ἥτις ἐχορήγησεν εἰς τὴν Κύπρον Χριστιανικὴν μὲν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ φορολογίαν ἄδικον καὶ ἐπαχθῆ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ

Ἐν τινι τῶν προηγηθέντων φύλλων τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν νόσου τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ ἐπεκαλέσθημεν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν φροντίδα τῆς κυβερνήσεως. Δυστυχῶς μανθάνομεν, ὅτι ἡ νόσος τῶν δένδρων τούτων ἐξακολουθεῖ νὰ προχωρῇ, ὅτι αἱ ζημίαι τῶν κηπουρῶν αὐξάνονται καὶ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῶν καλλιεργούντων τὰ δένδρα ταῦτα ὁσημέραι δεινοῦται.

Δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ προτρέψωμεν τοὺς ἀμέσως διαφερομένους, ὅπως φροντίσωσι ν' ἀποστείλωσιν εἰς Ἀθήνας νοσηρὺς ἐσπεριδοειδεῖς καρποὺς μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς νόσου τῶν δένδρων —ἀφοῦ ἡ ἡμετέρα νῆσος καίτοι γεωργικὴ οὖσα δὲν δύναται νὰ μισθοδοτῇ, διότι τὸ χρῆμά της ἀπορροφᾶται διὰ τῆς συμβάσεως τοῦ 1878, ἕνα γεωπόνον, ὅστις ἠδύνατο νὰ προλαμβάνῃ μεγάλας τοῦ τόπου ζημίας καὶ ἄλλως δὲ διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ ὁδηγιῶν αὐτοῦ νὰ ὠφελῇ τὴν Κύπρον. Εἰς Ἀθήνας ἀποστελλομένων τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ τῆς νόσου αὐτῶν διαγινωσκομένης ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δοθῶσιν αἱ ὁδηγίαι ἐκεῖναι, δι' ὧν δυνάμεθα ν' ἀπαλλαγῶμεν τῆς σημερινῆς καταστάσεως, ἥτις τοσαῦτα ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἔβλαψεν. Ἐὰν ἡ φθείρουσα τὰ δένδρα νόσος εἶνε ἡ ψωρίασις, ὡς κοινῶς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν Βαρωσιωτῶν, ψώραν καλούντων τὴν νόσον, αὕτη θεραπεύεται, λέγουσι, δι' ἀρρῶν σάπωνος παραγομένων διὰ πετρελαίου καὶ ἐπιχριομένων ἐπὶ τῶν κλάδων. Περὶ τούτων ὅμως καὶ ἄλλων οὐσιωδῶς ὠφελίμων δύνανται λεπτομερεῖς καὶ ἀκριβεῖς νὰ λάβωσιν διαφερόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας. Ὁ αὐτόθι διακεκριμένος γεωπόνος κ. Γενναδίος, πεπείσμεθα ὅτι πρόθυμος θὰ πυράσχῃ τοῖς αἰτησομένοις πᾶσαν ὁδηγίαν, ἀναφερομένην εἰς τὴν νοσηρὰν κατάστασιν τῶν δένδρων.

ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ἀξιότιμος φίλος διατρίβων ἐν Λονδίνῳ ἐπιστέλλει τὰ κατωτέρω πρὸς ὁδηγίαν τῶν καλλιεργούντων τὰ ἐσπεριδοειδῆ.

«Εὑρισκόμενος ἐνταῦθα ἐπληροφορήθην ὅτι ἡ κυριωτέρα αἰτία, δι' ἣν τὰ πορτοκάλλια καὶ λεμόνια, τὰ ὁποῖα φορτώνονται δι' Ἀγγλίαν, φθάνουσιν εἰς κακὴν κατάστασιν, εἶνε διότι ὁ καρπὸς ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ δένδρου διὰ τῆς χειρὸς, ἐνῷ πρέπει νὰ κόπτηται μὲ ψαλλίδιον, μένῃ δ' ἐπ' αὐτοῦ στέλεχος ἡμίσεως περίπου δακτύλου. Ὅταν ὁ καρπὸς ἀποσπᾶται διὰ τῆς χειρὸς ἐξέρχεται τὸ στέλεχος καὶ ὁ ἀὴρ εἰσχωρεῖ ἐλευθέρως, ἐξ οὗ προκύπτει καὶ ἡ βλάβη.»

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΑ.

Πρό τινος κατεδικάσθη νέος τις ἐκ Λάρνακος εἰς 21 ἡμερῶν φυλάκισιν, κατηγορηθεὶς ὅτι ἐκτύπησεν ἀστυνομικὸν ὄργανον. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τῆς ποινῆς του ἀπέτισεν ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς, προσκειτο δὲ ν' ἀπολυθῇ τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς παρασκευῆς, διὸ ἔσπευσαν ἱκανοὶ τῶν φίλων του, ὅπως τὸν ὑποδεχθῶσιν. Ἀλλὰ πρὸς ἔκπληξιν πάντων, ὁ ἐν Λάρνακι διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας διέταξε νὰ κρατηθῇ ἔτι ὁ φυλακισθεὶς ἐπὶ 3 1)2 ὥρας, διότι τὴν συρροὴν ἐκείνην ἐχαρακτήρισεν ὡς ὀχλαγωγίαν!

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, ὁ κύριος οὗτος ἐθεωρήθη ἄξιος νέας καταδίκης, διότι ἐξεδηλώθη συμπαθειά τις ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀλλ' εἶνε δίκαιον νὰ τιμωρῆταί τις, διότι κατὰ τὸν κ. διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, ἔπταισαν ἄλλοι; Ἀστυνομία ἔχουσα τοιαύτην ἰσχὺν, ὥστε νὰ δύνηται νὰ περιορίζῃ ἐπὶ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ὁλοκλήρους ὥρας ἄνθρωπον ἐκτίσαντα ἤδη τὴν ποινήν του, δὲν ἠδύνατο νὰ διαλύσῃ τὸν ὄχλον, ἀφοῦ ἀπήρεσκεν αὐτῇ ἡ τοιαύτη συνάθροισις, καὶ ν' ἀρήσῃ ἐλεύθερον ἀθῷον πλέον ἄνθρωπον;

Ο ΓΥΑΛΛΟΥΡΗΣ

Διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησαν εἰς Ρόδον ἀστυνομικά τινα ὄργανα, ὅπως φέρωσιν εἰς Κύπρον τὸν φυγόδικον Γυαλλούρην, συλληφθέντα, ὡς λέγεται, ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐν Καλύμνῳ. Ὡς θὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν ἐν τοῖς κατωτέρω, ἄπερ μεταφέρομεν ἐκ τῆς συναδέλφου «Σάμου», ὁ Γυαλλούρης (διότι οὐδεὶς ἄλλος εἶνε ὁ ἥρως, ὡς εἰκάζομεν) ἐνέβαλεν εἰς πράγματα καὶ τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, ἀλλ' αὗται ἐφάνησαν περὶ τὴν καταδίωξίν του εὐτυχέστεραι: «Ἐπὶ τοῦ τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου καταπλεύ-

σαντος εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἐκ τῶν Σποράδων νήσων ἀγγλικ. ἀτμοπλοίου «Σεμίραμις,» ὑπῆρχε καὶ Κύπριός τις, Ἀετὸς διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ ταχύτητα ἐπωνυμούμενος, ὅστις διαπραξας, ὡς λέγεται, κακούργημα ἐν Καλύμνῳ, ἀπεστέλλετο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς νήσου ἐκείνης εἰς Χίον. Οὗτος μετὰ τὸν κατάπλουν τοῦ ἀτμοπλοίου ἐνταῦθα, διαρρήξας ἐπιτηδείως τὰς πέδας, ἃς ἔφερε, καὶ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τοῦ συνοδεύοντος αὐτῷ χωροφύλακος, ἐρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐμελλεν ἐν τῷ σκότει νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηράν, ὅτε παρατηρηθεὶς ὑπό τινος τῶν ἡμετέρων χωροφυλάκων, φρουρεῖντος ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ, συνελήφθη καὶ ἤχθη εἰς τὸ τελωνεῖον ἵνα διευκρινισθῶσι τὰ κατ' αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀπεπειράθη νὰ ἀποδράσῃ καὶ ἐκεῖθεν, ἀλλὰ καταδιωχθεὶς συνελήφθη καὶ παρεδόθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸν συνοδεύοντα αὐτῷ χωροφύλακα ἀσφαλίστερον δεδεμένος, ἵνα ὑπ' ἐκείνου παραδοθῇ εἰς τὰς ἐν Χίῳ ἀρχάς.»

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ Λάρναξ ἐξένισε χθὲς τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν τὸν γυμνασιάρχην κ. Ι. Δέλλιον, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς καθηγητὰς τοῦ ἑλληνικοῦ Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης. Ὁ κ. Δέλλιος κατέλυσεν ἐν τῷ κατὰ τὴν παραλίαν λαμπρῷ ξενοδοχείῳ τοῦ κ. Καουζῆ, ἔνθα ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν πάντες τῶν τὰ πρῶτα φρύγητων.

Ὁ κ. καθηγητὴς ἐπανέλαβε τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην εἰς Λευκωσίαν.

Ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὴν πόλιν μας ὁ βιολονίστης κ. Α. Λιακόπουλος, ὅστις μετὰ χαρᾶς ἀκουσθέντος ἐν Λευκωσίᾳ πολλοὺς φίλους του.

—§—

Τοῦ κ. Σ. Μακρῆ λαβόντος ἀδειαν ἀπουσιας κατέρχεται Ἑλληνας Διευθυντὴς ἐν Ἀμμοχώστῳ ὁ ἐντιμος κ. Ἀχιλλεὺς Ῥώσσης.

Ὁ κ. Ῥώσσης ἀντιπροσωπεύσας ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἐν τῷ ἐντεῦθεν Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ τοῦ Κίτιου δικαστοῦ εἰσέρχεται καὶ εἰς ἐπιχειρηματικὰ μετὰ ζήλου καὶ ἱκανότητος καὶ πάσης εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ σπάνιος κύριος καὶ ἐπὶ τοιούτοις καὶ μετὰ τῆς κατεχούσης ὑπηρεσίας λαμπρότητος τῆς διακρινούσης ἐπὶ ὑψίστου ἐκτάσεως ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ, διακρίθη ἐπὶ ἐπιεικείᾳ χαρακτῆρος καὶ εὐθυκρισίᾳ.

—§—

Ἀπεβιωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Ι. Κυριακὸς χαρακτὼν ἐπὶ πολλὰ χρόνια Γ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ.

—§—

Ὁ κ. Stark Owen, ἐπιθεωρητὴς τελωνείων ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ, ἀποστείλας ἐπιστολὴν πρὸς ἕνα τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπόρων

—§—

Αἱ λιποβαρεῖς λίραι, κατὰ τὴν «Φωνὴν τῆς Κύπρου» «ἐπήνεγκον καὶ ἐν Λευκωσίᾳ τὴν σύγχυσιν καὶ τὸ χάος εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς, οἱ δ' ἔμποροι ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ ἐργασθῶσι, διότι ἡ τράπεζα καὶ μὲ ἔκπτωσιν τοῦ ἐλλείποντος ὅρους τοῦ χρυσοῦ ἀρνεῖται νὰ τὰς δεχθῇ.»

Εἶν' ἀληθῶς ἄξιον ἀπορίας ὅτι μέχρι σήμερον οὐδεμία ἐλήφθη φροντὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς θεραπείαν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἐνσκήψαντος τούτου κακοῦ. ὅπερ παραχωλύει τὴν κανονικὴν καὶ ἐλευθέραν λειτουργίαν τοῦ ἐμπορίου.

—§—

Ἕνεκα τῶν βροχῶν, αἵτινες σχεδὸν ἔπιπτον ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσαήμερον ἱκαναὶ οἰκίαι κατέρρευσαν ἐν Λάρνακι καὶ ἤδη ἀριθμοῦνται πλεῖστοι ὅσοι τοιχοι ἐρειπίων, μεταξὺ δὲ τῶν παθόντων καταλέγονται καὶ οἰκογένειαι ὅλως ἀπροστάτευτοι. Διὸ καθῆκον φιλανθρωπίας νομίζομεν εἶνε, ἵνα διορισθῇ ἐπιτροπή τις, ἥτις νὰ ἐνεργήσῃ συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν ταλαιπωρουμένων τούτων πλασμάτων. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δ' ὅτι οἱ Λαρνακεῖς θέλουσιν ὡς πάντοτε, παράσχῃ καὶ νῦν ἱκανὰ δείγματα τῆς φιλανθρωπίας αὐτῶν.

—§—

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως βιβλίον περιέχον τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου διατεθείσας ἐφέσεις τῶν Ἐπαρχιακῶν Δικαστηρίων. Τὸ βιβλίον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πολὺ εἰς τοὺς δικηγόρους καὶ ἄλλους.

—§—

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἐξερράγη ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ὅλυμπος τῆς ἐπαρχίας Κυρηνείας Χ' Νεοφύτου Παπᾶ Κυριακοῦ εὑρεθέντων μεταξὺ τῶν ὁστεμάτων καὶ ὑποδημάτων αὐτοῦ. Συνελήφθησαν δύο ὑποπτοι, εἰσαχθέντες εἰς τὰς ἐν Κυρηνείᾳ φυλακάς.

—§—

Ἐπὶ τρεῖς δεκαετίας σεισμοῦ ἠσθάνθησαν οἱ κάτοικοι Λευκωσίας καὶ Κυρηνείας κατὰ τὴν 2 παρ' ὃν ἐσθινὴν ὥραν τοῦ παρελθόντος σαββάτου, ἀλλ' ἐπταχῶς ἄνευ τινὸς δυσαρέστου. Καὶ ἐκατὸν ἐτῶν ἐσθλίβησαν τινὲς τοιαύτην δόνησιν, ἀλλὰ πολὺ ἐλαφράν.

—§—

Ὁ κ. Π. Α. Ὀγγλὸ ἐξῆλθε τῆς πόλεως μας μεταβαίνων εἰς Πάφον, ἵνα διαμείνῃ ἐκτενῶς.

—§—

Ἀφίκετο ἐξ Ἀγγλίας ὁ κ. Γ. Λ. Λάσσης.

Ἀφίκετο ἐπίσης ὁ κ. Α. Κέπαμ, ἀνεψιὸς τοῦ Δικαστοῦ.

—§—

Τὴν προπαρελθοῦσαν τετάρτην ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μ. Γ. Ζαφειρίου μετὰ τῆς χαριεστάτης δεσποινίδος Μαρίας Μαυρίδου.

—§—

Ὁ δραματικὸς θίασος τοῦ κ. Λεκατσᾶ ἐπεσκέφθη διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ τὴν Λάρνακα, προτιθέμενος νὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων. Ὁ κ. Λεκατζᾶς ἀναβιβάζει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σαιξπήρεια δράματα, φημίζεται δ' ὡς κατανοήσας κατὰ βάθος τὸ πνεῦμα τοῦ δαιμονίου Ἄγγλου ποιητοῦ καὶ διαπρέπει περὶ τὴν ὑπόκρισιν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς θὰ διδάξῃ τὸν «Ρισχελιὲ» ὡραῖον πεντάπρακτον δρᾶμα τοῦ λόρδου Λύττονος, καὶ τὴν κωμῳδίαν «Θ αὐτοχειριασθῶ.» Ἡ συρροὴ προμηνύεται μεγάλη.

—§—

Ὁ κάλως τοῦ Ὀθωμανικοῦ Τηλεγράφου εἶχε ὑποστῇ πρό τινος βλάβην, ἀλλ' ἤδη, κατ' εἰδοποίησιν τῆς ἐνταῦθα διευθύνσεως, ἐπεσκευάσθη.

—§—

Ὁ κ. Οὐόλπωλ διωρίσθη Ἀρχιδικαστὴς ἐν Bahamas.

—§—

Ὁ πρὸ μικροῦ τεθεὶς ὑπὸ σύνταξιν ἐπαρχιακὸς ταμίας Ἀμμοχώστου κ. Langdon ἀπεβίωσε.

—§—

Τὸ Dunkeld τῆς ἑταιρείας Bell ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀπῆρεν εἰς Συρίαν. Ἐπιστρέφει δὲ κυριακὴν καὶ θ' ἀναχωρήσῃ δι' Ἀλεξανδρειαν.

—§—

Τῇ 25 ἰσταμένου θα καταπλεύσῃ ἐνταῦθα τὸ ἀτμόπλοιον Crown Prince τῆς ἑταιρείας Prince Line, προερχόμενον ἐξ Ἀμβέρσης καὶ Συρίας καὶ δεχόμενον ἐμπορεύματα δια Μερσίναν καὶ Λούλ.

—§—

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἔπαυσαν αἱ βροχαί, ἔχομεν δὲ εὐήλιον καιρόν, ἀλλ' εἰς ἄκρον ψυχρόν.

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἀπέθανεν ἐνταῦθα ὁ ἔντιμος οἰκογενειάρχης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΡΩΝΗΣ,

καταλιπὼν ἀπαρηγόρητον σύζυγον καὶ ἑπτὰ θυγατέρας, ὧν αἱ τέσσαρες εἰσὶν ἄγαμοι.

Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτόν!

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἔθνους.»

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι τὰ ἑπόμενα:

Ἐν τῇ μικρᾷ κώμῃ Σκαρίνῳ λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐπιμελοῦς διδασκάλου δημοτικὸν σχολεῖον, συντηρούμενον διὰ συνδρομῶν ἁπάντων ἐν γένει τῶν ἐγχωρίων, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν μὴ ἐχόντων τέκνα. Ἡ γενικὴ αὕτη τῶν κατοίκων προθυμία ὀφείλεται πρὸ σχεποῦ τόσον ἀγαθοῦ εἰς τὰς προτροπὰς καὶ ἐθηγίας τοῦ Προεστῶτος ἡμῶν, ὑπὲρ οὗ ἐκφράζομεν μετὰ σεβασμοῦ τὸν προσήκοντα ἔπαινον. Ἡ δὲ πρᾶξις τῶν Σκαρινιωτῶν ἂς χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα τῶν χωρίων ἐκείνων, ἅπερ στεροῦνται σχολείων.

Διατελῶ πρόθυμος

Κ.

6)18)1)94.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ.

Ὁ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου κατ' αὐθεντικὰς ὡς λέγει ἐπιστολὰς ἐξ Ἀθηνῶν, ἃς ἔλαβεν, γράφει ὅτι αἱ περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεις τοῦ κ. Τρικούπη κατέπληξαν τὸν βασιλέα καὶ τὴν χώραν, καὶ ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης εἶχεν ἀποφασίσει νὰ παραιτηθῇ καὶ θὰ τὸ ἔπραττεν, ἐὰν ἡ πρὸς τὸν τόπον στοργή του δὲν κατενίκα τὴν ἀηδίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκυριεύθη διὰ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ὁ βασιλεὺς ἐπείσθη ἤδη ὅτι ἡ χώρα δὲν εἶνε ὥριμος διὰ κυβέρνησιν κοινοβουλευτικήν. Δύο καὶ μόνον κομματάρχαι εἶνε ἱκανοὶ νὰ συγκρατῶσι καὶ διευθύνωσι τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν βουλήν, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο δεδηλωμένως ἀπέτυχον. Οὐδεὶς δύναται νὰ τοὺς μεμφθῇ ἐπὶ ἐλλείψει τιμιότητος ἢ φιλοπατρίας — ἀμφότεροι εἶνε ἄγαμοι, διάγουσι βιον λιτώτατον καὶ εἶνε ἐντελῶς ἀφιερωμένοι εἰς τὴν πολιτικήν — ἀλλὰ καὶ οἱ δύο ὑπερετίμησαν τὰς δυνάμεις τῆς χώρας των, ἕνεκα δὲ τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων των ἐβάρυναν τὸν τόπον μὲ τὰ χρέη τὰ ὁποῖα ἀδυνατεῖ τώρα νὰ φέρῃ. Ἂν δ' οἱ ὁμολογιοῦχοι δείξουν εὐστάθειαν ἠ ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ, ὁ δὲ διάδοχός του θὰ δυνηθῇ νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δανειστῶν ὅ,τι δύναται καὶ ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς νὰ πράξῃ. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ χώρα ποθοῦσιν ὥστε ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος νὰ περισωθῇ.

ΕΛΛΗΝΟ—ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἠγγέλθη ἤδη ἐκ Σοφίας ὅτι ἡ βουλγαρικὴ βουλὴ ἐψήφισε τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας γνωστὴν σύμβασιν περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας. Κατὰ τὴν σύμβασιν ταύτην οἱ ἕλληνες οἱ γεννηθέντες ἐν Βουλγαρίᾳ μέχρι τοῦ 1891 θὰ ἀναγνωρισθῶσιν ἕλληνες ὑπήκοοι ἐὰν ἔχωσι τὰ πιστοποιητικά.

Ἀναγνωρίζονται ἐπίσης ὅσοι μέχρι τοῦ 1891 μετέβησαν εἰς Ἑλλάδα χάριν σπουδῶν, ὅσοι ὑπηρέτησαν ὡς ἐθελονταὶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ ὅσοι τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων ἐγεννήθησαν ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ πάντες οὗτοι οἱ ὡς Ἕλληνες ἀναγνωριζόμενοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσι πρὸς τὸ βουλγαρικὸν ταμεῖον πάντας τοὺς καθυστερουμένους φόρους.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Βουλῇ συζήτησιν τῆς συμβάσεως βουλευτοῦ τινος ἐρωτήσαντος τί θὰ ἀπογείνωσιν ὅσοι ἀποκτήσαντες τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πρὸ τοῦ 1875 ζητοῦσι νῦν τὴν βουλγαρικήν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γραϊκκωφ ἀπήντησεν ὅτι αὐτοὶ θὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς βούλγαροι ὑπήκοοι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐδεξατο εἰς ἀκρόασιν τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους. Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὰ συνήθη συγχαρητήρια τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πάπα εἶπε· πιστεύω ὅτι τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ δικαιώσῃ τὰς περὶ εὐημερίας, εἰρήνης καὶ διεθνοῦς ὁμονοίας ἐλπίδας μου.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους ἐδέξατο τὰ μέλη τοῦ προεδρείου καὶ τοὺς προέδρους τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς, οἵτινες ὑπέβαλον πρὸς αὐτὸν τὰ συγχαρητήρια τοῦ κοινοβουλίου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Βασιλεὺς εἶπεν, ὅτι τὸ νέον ἔτος ἄρχεται δι' ἀρίστων οἰωνῶν περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἥτις θὰ διευκολύνῃ τὴν λύσιν τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς Ἰταλίας.

—Τὰ τελευταῖα ἐκ Πανόρμου τηλεγραφήματα λέγουσιν ὅτι αἱ ταραχαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐν Πετρασπέτσια, Σπεχαφόνῳ, Σαλέμι, Καμποβέλλῳ καὶ Ματζάρῳ. Οἱ δῆμοι ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν καθόσον πιστεύουσιν ὅτι οὗτοι ὑποστηρίζουσι τὸν φόρον τῶν διαπυλίων. Αἱ διαδηλώσεις τοῦ λαοῦ ἐν πολλοῖς τῶν δήμων τούτων ἦσαν τόσῳ βίαιαι ὥστε ὁ στρατὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ ἵνα ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν. Κατὰ τινα προκήρυξιν αὐτοῦ ὁ στρατηγὸς Μόρας δὲ Λαβριάνη προσεπάθησε διὰ παραινέσεων καὶ διὰ πατριωτικῶν ἐκφράσεων νὰ καταπραΰνῃ τὸν Σικελιωτικὸν λαόν.

«Ἅπαντες ὁμοῦ εἴπει, ἐδημιουργήσαμεν τὴν Ἰταλίαν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἔνδοξον δυναστείαν τῆς Σαβοΐας. Ἤδη εἰς ὑμᾶς ἔγκειται, ὦ Σικελοί, νὰ ἐξασφαλίσητε τὸ μέλλον αὐτῆς ἐπὶ σταθερᾶς βάσεως, ἤτοι διὰ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ».

Οὐχ ἧττον παρ' ὅλας τὰς παραινέσεις ταύτας συνέβησαν καὶ ἄλλαι ταραχαὶ καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸ πῦρ πλεῖστα δημόσια καταστήματα καὶ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι.

—Καὶ ἐκ Ρώμης ἀγγέλλεται ὅτι πλεῖστα δημόσια καταστήματα ἐπυρπολήθησαν ἐν Σικελίᾳ. Ὁ λαὸς εἶνε ἐξηρεθισμένος, ἡ δὲ κυβέρνησις ἔλαβε δραστηριώτατα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ ἑορτάσῃ τῇ 15 Ἰανουαρίου τὴν 25 ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν στρατὸν εἰσόδου του. Τῇ 15 Ἰανουαρίου τοῦ 1869 ὁ τότε πρίγκηψ Γουλιέλμος μόλις δεκαετὴς διωρίσθη ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ πρῶτον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς φρουρᾶς.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν Γουλιέλμος ὁ Β' θὰ ἑορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ὁ ἐγχώριος τύπος ἀνενέωσε τὰς ἐπιθέσεις αὐτοῦ κατὰ τῶν Ἄγγλων, καὶ παροτρύνει τὸν ὄχλον εἰς ἐπανάστασιν. Τούτου ἕνεκα τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, καὶ τὰ μᾶλλον ἐπίσημα, θεωροῦσιν ἐπαναγκες νὰ ληφθῶσι δραστήρια μέτρα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα παρεμποδισθῶσι τυχὸν ταραχαί.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ἡ Σοβράνιε ἐψήφισεν εἰς τελευταίαν ἀνάγνωσιν νομοσχέδιον περὶ ἐκτυπώσεως τριῶν ἑκατομμυρίων χρυσῶν καὶ δώδεκα ἑκατομμυρίων ἀργυρῶν νομισμάτων, ἀποδεχθεῖσα ὡσαύτως ἐκτάκτους πιστώσεις δύο περίπου ἑκατομμυρίων. Ὡσαύτως ἀπεδέχθη ἡ βουλγαρικὴ βουλὴ τὴν πρότασιν τῆς κυβερνήσεως ὅπως παραταθῶσιν αἱ μετὰ τῶν ξένων κρατῶν ἐμπορικαὶ συνθῆκαι καὶ συμβάσεις μέχρις Ἰανουαρίου τοῦ 1895.

85 ΑΜΦΙΕΤΗΡΙΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ.

Ὁ Γλάδστων ἑώρτασε τὴν 17 δεκεμβρίου τὴν 85 ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του. Ὁ «Χρόνος» εὔχεται νὰ μὴ μείνῃ ἐπὶ πολὺ ἡγέτης τῆς κυβερνήσεως, οὐ μόνον χάριν τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς ἰδίας αὐτοῦ φήμης.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα καταδιῶκον ἐκ Βιτωλίων λῃστρικὴν συμμορίαν ἀποτελουμένην ἐξ ἑβδομήκοντα ὅλων προσώπων κατώρθωσε κατ' εἰδήσεις ἐκ Μοναστηρίου νὰ συναντήσῃ αὐτὴν παρά τινι χωρίῳ τοῦ Κρίτσοβου. Ἐπελθούσης συμπλοκῆς ἐφονεύθησαν 11 ἐκ τῶν λῃστῶν καὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς 4. Οἱ λοιποὶ καταδιώκονται.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ.

Εἰς τὴν Πετρούπολιν συνέβη ἐσχάτως εἰς ἄκρον μελοδραματικὴ αὐτοκτονία. Ἡ ὡραία χορεύτρια τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεάτρου Μιχαηλόβα προσεκάλεσεν εἰς πολυτελὲς δεῖπνον πολλοὺς φίλους της. ἐγερθεῖσα δὲ περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ ἀπηύθυνε συγκινητικὸν ἀποχαιρετισμόν. Καὶ ἐνῷ ἐκεῖνοι ἐγέλων, νομίζοντες ὅτι ἠστείζετο, αὐτὴ κατέπιεν ὁλόκληρον ποτήριον δηλητηρίου, μετ' ὀλίγην ὥραν δ' ἐξέπνευσεν.

—Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ἐγράφη ἤδη ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐδώρησε ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐ οὗ ταμείου 12 000 λίρας πρὸς ἀνέγερσιν ἐν ταῖς ἱεραῖς πόλεσι ξενώνων, λοιμοκαθαρτηρίων, νοσοκομείων, φαρμακείων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπολυμαντικῶν τινων ἔργων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Παρίσιοι 21.—Αἱ βουλαὶ ἀνεῴχθησαν ἐν μεγάλῃ ἠρεμίᾳ.

Ρώμη 21.—Ἕνεκα στάσεως γενομένης ἐν Ραιβῷ τῆς Ἀπουλίας πολλὰ οἰκοδομήματα ἐπυρπολήθησαν. Ἐν τῇ ὀχλαγωγίᾳ εἷς στασιαστὴς ἐφονεύθη καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

Βερολῖνον 21.—Αἱ ἐκτενεῖς διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας πρὸς σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης ἔληξαν.

Παρίσιοι, 26—Δεκεμβρίου. Ἡ δίκη τοῦ Βαγιὰν θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον τὴν προσεχῆ τετάρτην.

Σιέρα-Λεόνη, 26—Δεκεμβρίου. Συνεπείᾳ προσβολῆς τινος ἐπῆλθε σύγχρουσις μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἄγγλων. Τῶν καταδιωκόντων τὸν Σημορὺ 27 ἄγγλοι ἐφονεύθησαν καὶ ὁ Γάλλος ἀξιωματικὸς συνελήφθη.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ.

—Ρίψατε καὶ τὴν ἰδικήν μου τύχην, παρακαλῶ, εἶπε νέα τις ἐν συναναστροφῇ πρός τινα νέον.—Εὐχαρίστως, Κυρία μου, ὑπέλαβεν οὗτος. κόψατε. Καὶ τάξας κατὰ σειρὰν τὰ χαρτιά.—Φίλη μου, εἶπε μετὰ μακρὰν σκέψιν ἔχετε νὰ κάμητε μὲ δύω μαυρομάτας.—Πᾶ, πᾶ, πᾶ! ἐρώνησεν ἡ νέα· μὲ μόνον τὸν ἕνα Μαυρομμάτην, τὸν ὑπάλληλον τοῦ ἄλλου τὸν λογαριάζει;

—Πρὸς στρατιωτικόν, ὅστις πίνει ὀλίγον, ἔλε-

—Οὐδέποτε, εἶνε ἀδύνατον! ἐπάλαισα πολὺ πάθησα νὰ ζήσω ἄνευ σου, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου. Ἐὰν θέλῃς νὰ τὸ σῇς τὸν βασιλέα, μὴ ἀπέλπιζε περὶ ἐμοῦ τὸν ἄνθρωπον! Ἐὰν ἠγάπας ὡς ἐγώ, ἤθελες φοβηθῆ....

—Ν' ἀμαυρώσω τὴν δόξαν σας;.... νὰ παραδώσω τὸ ὄνομά σας εἰς τοὺς ἐμπαιγμοὺς τοῦ λαοῦ σας καὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης; Μεγαλειότατε, δὲν ἐπίστευον ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἔπρεπε νὰ ἔχω θάρρος καὶ διὰ τὸν βασιλέα καὶ δι' ἐμέ.

—Ὁ βασιλεύς! πάντοτε ὁ βασιλεύς.... διὰ σὲ δὲν εἶμαι πλέον τοιοῦτος. Εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ὅστις σὲ ἀγαπᾷ!

—Δι' ἐμὲ ἡ Μεγαλειότης σας δὲν δύναται νὰ εἶνε εἰμὴ πάντοτε ὁ βασιλεύς, εἶπεν αὐστηρῶς ἡ Στέλλα.

Ἔπειτα δὲ εἰς οἶκτον πάλιν κινηθεῖσα προσέθηκε:

—Ζουάν, νομίζετε ὅτι δι' ἐμὲ ἡ θυσία δὲν εἶνε σκληρά, ὀδυνηρά; Ἐπάλαισα καὶ ἐγὼ ἐπίσης, ἀλλ' εἶμαι! πρέπει νὰ χωρισθῶμεν. Κλαίετε; ἰδετέ με, ἀναγνώσατε ἐπὶ τοῦ προσώπου μου τὰς ἀγωνίας τῆς ψυχῆς μου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις νὰ ὑποφέρῃ ὅταν τὸ καθῆκόν του τὸ ἀπαιτῇ. Δὲν δύνασθε νὰ ἀγαπᾶτε εἰμὴ γυναῖκα βασιλικῆς καταγωγῆς. Ἀλλὰ πιστεύσατέ με ἡ εἰκὼν, ἣν σᾶς ἀποδίδω δὲν εἶνε ἀνάγκη, ἵνα διατηρῆς ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν προτιμὴν καὶ ἀνάμνησίν σας.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΕΜΕΡΑ

ΚΕΦ. Ι.
Η ΘΥΣΙΑ
IV.

—Ἂς μὴ ἐπαναρχίζωμεν τὰ ὄνειρά μας, Ζουάν· ἡ πρώτη προσβολὴ ὑπῆρξεν ἀρκούντως δεινή. Τὴν ἀπάντησίν μου δὲν εἶνε ὁ ἔρως, ὅστις θὰ τὴν ὑπαγορεύσῃ, ἀλλὰ τὸ καθῆκον, διότι ἦλθον μόνον ἐδῶ, ἵνα ἐκτελέσω τὸ καθῆκον μου καὶ εἶπω πρὸς τὸν βασιλέα: «Μεγαλειότατε σᾶς ἀποδίδω τὸν λόγον σας. Ἴσθε ὁ ἐραστής, ἀλλὰ τώρα δὲν δύνασθε νὰ εἶσθε ἢ ὁ βασιλεύς.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ νεαρὸς μονάρχης κατέλιπεν ἑαυτὸν εἰς ἄῤῥονά τινα ἀπελπισίαν, αὕτη προσέθηκεν.

—Ἐνὲ ὄντως πολὺ σκληρὸν νὰ εἴπῃ τις τὸ «χαῖρε!» εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ νὰ χωρισθῇ ἐκείνου ὅπερ ἀγαπᾷ. Θρηνεῖ, τήκεται τὸ τραῦμα εἶνε βαρύ, μολονοτοῦτο ἐν διαστήματι ἐτῶν γίνων, ἐπέρχεται παντελὴς λήθη. Ἰδοὺ ἐμὲ, ἥτις δὲν εἶμαι ἡ ἀσθενὴς τις γυνή, ἥτις βασιλείαν δὲν ἔχω, οὐδ' ἐξουσιάζω λαούς, ἵνα παρηγορῶμαι, καθιστῶσα αὐτοὺς εὐτυχεῖς καὶ ἥτις ἔζων λατρεύουσά σε ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὑποτασσομένην ἀγογγύστως εἰς τὴν τύχην μου καὶ μὴ παραπονουμένην κατ' αὐτῆς. Τώρα πλέον οὐδὲν ἄλλο ἔχω καταφύγιον εἰμὴ τὴν ἀπομόνωσιν ἐν τῷ μοναστηρίῳ. Ζουάν! νομίζεις, ὅτι δὲν αἰσθάνομαι πλέον διὰ σὲ ἔρωτα, διότι θέλω νὰ δεχθῶ τὴν χηρείαν τῆς καρδίας μου καὶ διότι ἦλθον νὰ σᾶς ἀποδώσω τὸν λόγον σας. Ἆ! πιστεύσατέ με, προτιμῶ κάλλιον ν' ἀποθάνω, ἐκπληροῦσα τὸ καθῆκόν μου ἢ νὰ αἰσθανθῶ τὴν συνείδησίν μου τύπτουσάν με ἐν τῷ μέσῳ τῆς μέθης τοῦ ἔρωτος. Ὁ ἰδικός μας εἶνε τόσον ἁγνός, ὥστε θὰ διεπράττομεν ἔγκλημα νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ κηλιδωθῇ ἢ νὰ τὸν κηλιδώσωμεν ἡμεῖς αὐτοί.

—Ἐὰν κανεὶς ἐτόλμα νὰ ὑποπτεύσῃ μόνον...

—Ζουάν, ἡ ἰσχὺς τοῦ βασιλέως δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ πάντοτε τὴν συκοφαντίαν, ἢ καὶ ἂν τὴν καταβάλῃ τὸ κακὸν μένει συχνὰ ἀθεράπευτον. Τί θὰ ἔλεγον οἱ φθονεροί, φαντάσθητέ το καὶ ὑμεῖς, ἐὰν ἀγνή τις κόρη μὴ ἔχουσα ἄλλην ἀξίαν εἰμὴ θέλγητρά τινα φυσικῆς ὡραιότητος ᾠρύετο ἐπὶ τοῦ θρόνου ὑπεράνω τῶν εὐγενῶν τῆς αὐλῆς.

—Ἡ ἀπαράμιλλος ὡραιότης σου ἤθελεν ἀναγκάσῃ τοὺς φθονεροὺς νὰ σιγήσωσιν.

—Εἶν' ὁ ἔρως σας, ὅστις ὁμιλεῖ καὶ ὄχι ἡ ἀλήθεια, ἡ πικρὰ τοῦ κόσμου ἀλήθεια! Ἐπειδὴ εἶμαι ὡραία θὰ μὲ μισήσωσι περισσότερον. Ἀναμφιβόλως τὸ σκῆπτρον ἤθελεν ἀναγκάσῃ τοὺς εὐγενεῖς νὰ κύψωσι τὸν αὐχένα, ἀλλὰ τὸ μῖσος θὰ καθίστατο μᾶλλον ἐπαισθητόν. Ἐπὶ τέλους θὰ μᾶς ἐχώριζον, θὰ μᾶς ἔστηνον παγίδας. Δὲν δύναταί τις νὰ καταβάλῃ πάντοτε τοὺς κακούς, πρὸ πάντων ὅταν φαίνεται ὅτι ἔχουσιν οὗτοι δίκαιον!... Ὦ! πόσας δυστυχίας διαβλέπω ὄπισθεν τῆς εὐτυχίας, ἥτις θέλγητρα σᾶς πλανοῦν. Ἀφοῦ λοιπὸν εἶμαι προωρισμένη διὰ τὴν δυστυχίαν, θέλω τουλάχιστον, ἵνα αὕτη μὲ καταλάβῃ ἀθῶαν. Χωρίζομαι ὑμῶν, διότι θέλω νὰ σᾶς ἀγαπῶ μέχρι τῆς ὑστάτης μου πνοῆς.

Ἀκούων αὐτήν ὁ βασιλεὺς εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων. Ὅτε ἐπέρανε τὰς τελευταίας λέξεις της ἐκεῖνος ἐξερράγη εἰς λυγμούς.

—Ζουάν, ἐπανέλαβεν ἡ κόρη μετ' ἀνεκφράστου τρυφερότητος, ὁ ἀνὴρ δὲν πρέπει νὰ κλαίῃ οὕτω. Ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἰσχὺν καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἄλλους. Ἐὰν ἔπραττον τὸ αὐτὸ καὶ ἐγὼ, τί θὰ συνέβαινε;.... Ἂς μὲ λησμονήσῃ λοιπὸν ὁ βασιλεύς. Μεγαλειότατε, αὐτὴ ἡ εἰκὼν ἀνήκει εἰς ἐκείνην, ἥτις θ' ἀναγορευθῇ βασίλισσα τῆς Πορτογαλλίας.' Ἐκείνη, ἥτις θέλει νὰ γείνῃ μοναχὴ δὲν ζητεῖ εἰμὴ τὴν ἀνάμνησίν σας. Ἔνδοθεν τοῦ περιῤῥάγματος, ἐν ᾧ μέλλει νὰ κλεισθῇ, οὐδὲν ἐκ τῶν τοῦ κόσμου, ὃν θὰ ἐγκαταλίπῃ διὰ παντὸς, θέλει εἰσχωρήσῃ.

γε, παίζων μετ' αὐτοῦ σκαμπίλι, εἰς φίλος του.—Παράδοξον, ἐσάκις θὰ βάλῃς κάτω κόζι, πρέπει νὰ εἶναι σπαθί!—Διατί, τὸν εἶπεν ἐκεῖνος μειδιῶν, καὶ δὲν εἰξεύρεις, φίλε, ὅτι τὸ σπαθὶ ἀνήκει εἰς ἡμᾶς τοὺς στρατιωτικούς;—Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, ἀπεκρίθη αὐτός· ἠξεύρω ὅμως, ὅτι σὺ μᾶλλον ἀγαπᾷς τὴν κοῦπα.

—Ἴδετε, Κύριε, ἔλεγεν εἰς φίλον νεᾶνις φημιζομένη διὰ τὸ πνεῦμά της, ἴδετε, ὅλα τὰ ὡραιότερα ὀνόματα, ὡραιότης, τερπνότης, εὐαισθησία, ἀγάπη καὶ εὐφυΐα, εἶναι θηλυκά.—Συμφωνῶ, φίλη μου, τὴν εἶπεν ἐκεῖνος, καὶ λέγω μάλιστα, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰ θηλυκὰ καὶ ἡ ἀνησησία.

Οὐδόλως ὠφελοῦν οἱ ἄνθρωποι εἴτινες μελετῶσι νὰ πράξωσιν ἀκριβῶς ὅ,τι ἐγένετο πρὶν ρθίτινες ποτὲ δὲν ἐννοοῦν ὅτι ἡ σήμερον εἶνε νέα ἡμέρα.

—Νεότης ἄνευ ἡδονῶν εἶνε ὡς τὸ ἄνθος τὸ ὁποῖον θάλλει πολὺ ἐνωρίς, καὶ παγώνει πρὶν ἀνακπτυχθῇ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΤΡΕΞΑΤΕ!
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ
ΟΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΑΛΑΝΕΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL
ΔΙΦΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὑρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τι-

Σὰς τὴν ζητῶ γονυκλινής. Λάβετε ὀπίσω ὅ,τι δὲν δύναται πλέον νὰ μοὶ ἀνήκῃ, σώστε τὴν ὑπόληψίν σας καὶ τὴν ἐμήν.

Ζουὰν ἐξηκολούθησε μετὰ περισσοτέρας ἐτ, τρυφερότητος, δὲν ἐπιθυμεῖτε ὥστε νὰ ἀποδάνω εὐλογοῦσα τὴν στιγμήν, καθ' ἣν σᾶς ἐγνώρισα; Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἂν δὲν χωρισθῶμεν, μὴ δυναμένη ν' ἀγαπήσω ἄνευ ἐγκλήματος, θ' ἀποθάνω περιφρονημένη ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ' ἐμαυτῆς. Σώσατέ με! Σιωπᾶτε; ὄχι θὰ γείνω σύζυγός σας, σᾶς τὸ ὁρκίζομαι. Ἐκλέξατε καὶ ἀποφασίσατε, θέλετε νὰ εἶμαι ὀλιγώτερον;

Ὁ βασιλεὺς ὠχρὸς καὶ τρέμων τὴν ἐπανέβλεψεν ἐπί τινας στιγμὰς καὶ διὰ λυγμοῦ καταπνίγοντος σχεδὸν τὴν φωνήν του.

—Ὄχι! ἀπώλεσα μᾶλλον διὰ τὸν κόσμον, εἶπεν, εἰσέλθε ἐν τῷ μοναστηρίῳ.

Ἔπειτα κατέπεσεν ἐπὶ τῆς ἕδρας του, ὡσεὶ προσβληθεὶς ὑπὸ κεραυνοῦ!

—Εὐχαριστῶ Ζουάν, ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις, ἡ φιλία μας θὰ εἶνε ἱερὰ ἀφοῦ χωρίζόμεθα οὕτω. Μὲ τὸ ὄνομά σου θὰ ἐξήλυθε ἡ ὑστάτη μου πνοή. Χαίρετε!

Καὶ μεθ' ὁρμῆς σύρασα τὸν πάππον της διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐγένετο ἄφαντος.

Ὁ Δὸν Ζουὰν τὴν εἶδεν ἀπομακρυνομένην, ἠθέλησε νὰ ρίφῃ κατόπιν αὐτῆς, ἀλλ' ἀπολέσας τὰς δυνάμεις του ἐπανέπεσεν ἐπὶ τῆς ἕδρας. Ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπί τινας στιγμάς, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγρίους καὶ πελιδνὴν τὴν ὄψιν.

μὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
καὶ
ΔΡΑΜΑΤΑ
διάφορα, ὅλως νέα
ἔφθασαν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ κάλλιστον βιβλιοπωλεῖον τοῦ γνωστοῦ Χ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ, καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἀς σπεύσωσιν ἐγκαίρως, διότι ὀλίγα ἀντίτυπα ἑκάστου, πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχουσι.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Ὁ κ. ΡΩΣΣΟΣ ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύῃ τοῖς βουλομένοις παντὸς ἴδους βιβλία, ἐπὶ μετριωτάτῃ ἀμοιβῇ.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH,,

Πλέον τῶν 2,300 βραβείων ἐκερδήθησαν ἐπὶ τῶν «RALEIGH», διαρκοῦντος τοῦ ἔτους 1892, ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ. Διακρίνονται δὲ ἐπὶ στερεότητι, ταχύτητι καὶ κομψότητι.

Ὁ κ. A. A. Zimmerman N. Y. A. C. ὁ ἄριστος τῶν ποδηλατητῶν τῆς ὑφηλίου, ἀναβαίνει πάντοτε ἐπὶ τῶν ποδηλάτων

"RALEIGH,,

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ πράκτορι
κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
εἰς Λάρνακα.

Ἔπειτα ἠγέρθη καὶ κρούσας ἀποτόμως τὸν κώδωνα, εἶπεν εἰς τὸν κόμητα τῆς Ἀβείρας, ὅστις ἤρχετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· «Τὸ συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τὴν πέμπτην ὥραν. Ἐλέησατε ὅ' ἵνα μηδεὶς ἀπουσιάσῃ ὑφ' οἱανδήποτε πρόφασιν, κατὰ τοῦτο δὲ τὸ διάστημα ἂς μὴ ἐμφανισθῇ οὐδεὶς ἐνώπιόν μου, ἐκτὸς ἂν καλέσω.

Ἡ Στέλλα ἐξ ἑτέρου ἔλεγε πρὸς τὸν γέροντα· «Ἡ θυσία ἐγένετο τελεία. Ἀπεστάλαξα καὶ τὴν τελευταίαν σταγόνα τοῦ αἵματος τῆς καρδίας μου.

ΚΕΦ. Ι.
Η ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ Ἢ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΜΟΝΤΕΙΡΑ.

Ι.

Ἀφήσαμεν τὸν δερματοπρόβατον σεβαρῶς ὁδεύοντα ἐπὶ τῆς εἰς Λερίδα ἀγούσης καὶ νομίζοντα πλέον ὅτι εὑρίσκετο ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ὑπὸ τὸν ἰματισμόν, ὃν ἐξελέξατο. Ὅτε πλέον δὲν ἔβλεπε τὰ κωδωνοσπάσια τῆς Λισβῶνος ἐνόμιζεν ὡς νὰ εὑρίσκετο ἤδη ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ δὲν ἐφαντάζετο ποσῶς ὅτι ὁ Σεβαστιανὸς, ὅστις ἔλαβε τὰς διαταγὰς τοῦ Πέτρου Σάγα ἐτέθη ἐπὶ τὰ ἴχνη του καὶ δὲν εὑρίσκετο μακρὰν αὐτοῦ εἰμὴ εἰς 3—4 ὡρῶν ἀπόστασιν. Διὸ ἔλαβεν ἀπόφασιν, ἅμ' ὡς ἤθελε φθάσῃ εἰς Ἀβίλλαν, χωρίον ἀπέχον τρεῖς μόνον λεύγας ἐκ τῆς πρωτευούσης νὰ κάμῃ σταθμὸν καὶ νὰ τὸν ἐπεκτείνῃ μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν ὁ ἥλιος θὰ ἤρχιζε νὰ καπέρχηται· καὶ ἡ θερμότης αὐτοῦ θὰ ἐγίνετο ἧττον ἐπαισθητή.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Η. Θ. Νικολαΐδου ἐκτὸς τῶν διαφόρων ἄλλων διδακτικῶν βιβλίων εὑρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «τεσσάρων διδασκάλων» πωλούμεναι χονδρικῶς μὲ τὸ α' τεῦχος πρὸς γρ. 4 1)2 καὶ τὸ 5 6 1)2 λιανικῶς δὲ τὸ πρῶτον τεῦχος πρὸς γρ. 5 καὶ τὸ 6' 8.

Εὑρίσκεται ἐπίσης πλουσία συλλογὴ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν, φάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια πρώτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστὸς διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖον τῆς ἑταιρείας Prince Line.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὄξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὕψους λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

—Τί ἀνάγκη νὰ βιασθῶ, εἶπε καθ' ἑαυτόν. Μὲ ζητοῦσι πρὸς βορρᾶν καὶ ἐγὼ διευθύνομαι πρὸς μεσημβρίαν. Μὲ νομίζουσι μεσημεριεσμένον εἰς ναύτην, ὅστις σπεύδει νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπί τινος πλοίου, ἐνῷ ἐγὼ μεσημεριεσμένος ὡς Ἀδδᾶς ὁδεύω πρὸς τὴν Λερίδα, παντικῷ τῷ βήματι καὶ μετὰ πομπῆς ὡς ἄνθρωπος διακείμενος ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἔχων καθαρὰν τὴν συνείδησιν. Ἂς μείνω λοιπὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο χωρὶς νὰ ζητῶ νὰ κουρασθῶ.... Αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω ἱκανότητα νὰ παίξω τὸ πρόσωπόν μου τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὥστε νὰ δύναμαι ν' ἀπατήσω καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἐπισκόπους. Ἤδη ἔδωκα σχεδὸν δωδεκάδα εὐχῶν πρὸ μιᾶς περίπου ὥρας καὶ τοσοῦτον ἐπιτετηδευμένως, ὥστε θὰ ἦμην εἰς θέσιν νὰ εὐλογήσω καὶ αὐτὸν τὸν Πρωτοσηκαστὴν, ἐὰν τὸν συνήντων τώρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μου.

Μετὰ ταῦτα ἐγέλασε μετὰ τοσαύτης ἀφροσύνης καὶ ἔκαμε πηδήματά τινα, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι χωρικοί τινες, ἐργαζόμενοι ὀλίγα τινὰ βήματα τὸν ἔβλεπον μετ' ἐκπλήξεως. Ἱερεὺς ἐκδιδύσκων εἰς τοιοῦτό τι παιγνίδιον ἐθεωρήθη ὑπ' αὐτῶν ἀλλόκοτος.

Ὅτε ἀφίκετο ἐν Ἀβίλλῃ εἰσῆλθε μετ' ἀξιοπρεπείας εἰς ξενοδοχεῖόν τι φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν: «Εἰς τὸν μέγαν Ἅγιον Ἀντώνιον» καὶ ἐζήτησε νὰ καθησυχάσῃ τὴν πεινάν του.

—Αἰδεσιμώτατε, εἶπεν ὁ ξενοδόχος, εἶνε τῷ ὄντι μεγάλη τιμὴ δι' ἐμὲ νὰ σᾶς δεχθῶ σήμερον ἐν τῷ καταστήματί μου. Ζητήσατε ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε καὶ θὰ σπεύσω νὰ σᾶς ὑπηρετήσω μετὰ μεγάλης προθυμίας.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΥΠΟ
Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 22—23 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10—11
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 25 1)2—26
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά
ὀκάν.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 30 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 17—17 1)2.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 17—17 1)2 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18—18 1)2 λίτρα
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 345 τὸν σάκκον.
Καφφὲς πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκάν χονδρ
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 195 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 43 1)2.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, οἷον: ἐτικέττας καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

—Τέκνον μου, ἀπήντησε μετὰ γλυκύτητος ὁ ἅγιος ἄνθρωπος. Καίτοι πλούσιος εἶμαι ὅμως ὀλιγαρκὴς Τὰ χρήματά μου τὰ ἐξοδεύω μᾶλλον εἰς ἐλεημοσύνας. Τὸ μόνον πολυτελὲς πρᾶγμα, οὗτινος ἔχω ἀνάγκην, εἶνε ὀλίγος παλαιὸς οἶνος καὶ τοῦτο βιβαίως ἕνεκα τῆς ἀσθενοῦς μου κράσεως. Ὅθεν φέρετέ μοι μίαν ὁμελέτταν καὶ μίαν φιάλην ἐκ τοῦ ἐκλεκτοτέρου σας οἴνου.

—Θέλετε μείνῃ ἀκουόντως εὐχαριστημένος, αἰδεσιμώτατε, ἀλλὰ συγχωρήσατέ μοι. Ἔρχεσθε ἀναμφιβόλως ἐκ Λισβῶνος.

—Ἀκριβῶς, τέκνον μου.

—Τότε εἴπατέ μοι, παρακαλῶ, αἰδεσιμώτατε πάτερ, εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπέθανε;

—Εἶνε πολὺ ἀσθενὴς, ἀλλ' εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν τὴν πρωΐαν ταύτην, ὅτε ἔλαβον εἰδήσεις εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ἀλκαντάρας.

—Εἰσήλθετε εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ἀλκαντάρας διὰ νὰ λάβητε εἰδήσεις περὶ τοῦ βασιλέως; ἀνέκραξεν ἔκπληκτος ὁ ξενοδόχος.

Ἔπειτα δὲ πάλιν ἐπανέλαβε.

—Πόσο εἶμαι ἁπλοῦς διότι ἐκπλήττομαι. Μήπως δὲν βλέπω ἐκ τοῦ περιλαιμίου τῶν φροσμάτων σας, ὅτι εἶσθε Ἡγούμενος;

—Καὶ ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Παναγίας τῆς Ἀτόχας, ἀπήντησεν ὁ κατεργάρης δερματοπρόβατος, οἷς εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ φροντὶς τῆς ὀργανώσεως τῶν τάφων τῶν βασιλέων μας.

—Τῆς Παναγίας τῆς Ἀτόχας;! Τότε εἶσθε εὐγενὴς καὶ παιδεύετε πεζῇ μόνον καὶ μόνον ἵνα πρὸς εὐχαριστήσω σας.

—Ὀνομάζομαι Βερνάρδος Μοντεῖρα καὶ ὁδοιπορῶ πεζῇ χάριν τῆς ὑγείας μου.

—Τὴν εὐλογίαν σας λοιπὸν, αἰδεσιμώτατε πάτερ!

(ἀκολουθεῖ)